

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikus törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
 Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és laptulajdonos:
 Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség: Simor-utca 39.
 Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Keresztény szövetkezeti központ.

Sz.-Fejérvár, jan. 5.

A keresztény restauráció nehéz és nagy munkájának egyik kiváló vezérfőia, Zichy Aladár gróf országgyűlési képviselő lelkes hangja fellívást intézett Magyarország összes keresztény szövetkezeteihez az országos keresztény szövetkezeti központ megalakítása tárgyában.

Már maga Zichy Aladár gróf egyénisége elegendő arra, hogy föltétlen bizalmat keltsen minden körben a vállalkozás iránt, a melynek óriási fontosságát különösen az elszegényedett, adósságokban uszó nép s az erkölcstelen, kapzsi versenyben elnyomott keresztény kisiparos érezheti elsősorban. „Keresztény” jelzőjénél fogva bizonyára rajongással fogadja a katolikus középosztály az ideát, mert hiszen tárt karokkal, örömmel fogadunk minden életre való vállalkozást, a mely előtt a „keresztény” jelzőt látjuk.

Ennek az egy szócskának olyan óriási az ereje, hogy a mikor például közgazdasági téren jelenik meg, hatalmas megszépítést képes kelteni azokban a körökben, jobban mondva érdekszövetkezetekben, a melyek manapság irányt adnak az ország iparának, kereskedelmének, egész közgaz-

daságának. Az országos keresztény szövetkezeti központ eszméje bizonyára kellemetlen hatással lesz a körökre, mert hiszen ez a vállalkozás is mélyen belevág a jó urak házába s egész sereg embert szabadít ki majdan a lelkiismeretlen szolgyok karmái közül.

Mi sem természetesebb már most annál, hogy a veszélyeztetett préda megvédés érdekében harcba száll a polypusok táborába, a mely kétségbeesett küzdelemben hogy tisztességellen fegyverhez is nyúl, azt bizony elhiheti bárki is.

A manőver, mely a harcot megelőzi, rendszerint a még csirájában levő keresztény vállalatok diszkréditálásával kezdődik. Nézők csak figyelemmel bizonyos lapok közgazdasági rovatait! Milyen különös gondnal fogják kezelni a tárgyat s a rovatvezető ur bizonyára egész tudományát össze fogja szedni, hogy felköltse az érdeklődést az alakuló keresztény szövetkezetek iránt. Az érdeklődésre feltétlenül szükség van, mert ha az olvasó figyelmébe se veszi a cikket, ugy lehetetlen beléje csöpögtetni lassankint a bizalmatlanság mérgeit.

Majd előhozakodnak aztán olyasfélékkel, hogy a „Országos Keresztény Onsegélyző és Fogynszátsai Szövetkezet”, a „Gazdák, Iparosok Általános Hitelszövet-

kezete”, a „Hazai Ipar-Termény Társulat”, „Általános Ipar-Termény Szövetkezet”, stb. — mind azt hangoztatták, hogy a keresztény gazdának, kisiparosnak mozdítják majd elő az érdekeit s mégis minő véget értek! Fölhozzák a Blum-féle sikasztást: aztán a kényszerült felszámolásokat, a részvényesek veszteségeit s egyéb kellemetlen dolgokat. Azt persze bölcsen elhallgatják, hogy ama intézetek vezetői — tisztelet a kivételeknek — nagyobb részt kétes existenciájú emberek voltak, a kik jogtalanul, csak czégerül használták a „keresztény” jelzőt.

A tudatlan, s a sokféle csalódás, károsodás folytán bizalmatlan alsó osztályban az eféle példálódzások mindig megingatják a bizalmat s ugy esik, hogy akárhányszor szenvednek hajótörést a mesterségesen fölkeltett bizalmatlanság szikláin még a leg-tisztességesebb szándéku vállalatok is.

A szipoly szövetség e manőverei ellen védekezni kell mindjárt az első attack alkalmával. A védelem eszközeiben pedig nem szenvedünk hiányt.

Meg kell a néppel, az érdekelt rétegekkel első sorban ismertetnünk az egyéniségeket, akik a vállalkozást megtisztelték azzal, hogy az élre állottak s föltétlen bizalmat, ugyszólván szeretetet kell irántuk ébreszteni. A nép természetes, egyszerű

Nem bánom meg!

*Hogy oly nagyon szerettelek
 Nem bánom meg soha sem;
 Siromban is ott fog égni
 Lelkemen ez érzelem.*

*Melegével majd télen át
 Elolvashja a jegét,
 S szívem felett a kis halmon
 Korábban less kikelet.*

Coco.

Baba-történet.

— A Fejérmegyei Napló tárczája. —

Írta: Erdélyi Zoltán.

Dódika, ha katonamérték alá állítják, aligha ütötte volna meg a vorschrittmässig 150 centimétert s bizonyosan elkergették volna a sorozó-bizottság elől, haza a mamájához. De hát ez a szégyen szerencsére nem eshetett vele meg, mert Dódika leány volt s hála Istennek, a haza még nincs akkora veszélyben, hogy a leányok fejére is csakót tegyenek, különösen az olyan lányokéra, a kik nem nagyobbak, mint egy virágos galagonya, vagy püszméte bokor.

Dódikát bántotta ez az ő kicsi volta azörnyöséges módon. Igyekezett is mindenké-

pen ellensúlyozni a természet szűkkeblűségét s hiába vétett vele megbocsáthatatlanul nagyot a divat ellen, ő azért magas sarku cipőket bordott s a haját a legmerészebb fantáziával tudta felborzolni. De bármily furfangosan sikerült is magát alul is, felül is két-három centiméterrel meghosszabbítania, Dódika azért valamennyi felsőbb leány között a legkisebb maradt.

Idők multán aztán, belátván a természet ellen való lázongásoknak hiábavalóságát, azzal a németből átültetett mondással vigasztalta magát, hogy a mi kicsi, az csinos s mikor a filozofálás meredekjén erre a kilátáspontra feljutott, nyugodt önérzettel állt meg egy kis pihenőre.

És a Dódika filozófiájának igaza volt. A ki csak ismerte, konstatálhatta, hogy enni-valóan édes kis teremtes. Aranyos sárge haja, nagy kék szemei (az egész lányon ez volt az egyetlen nagy dolog!) kicsattanó piros ajkai, egér fogai s az apró kacsók olyan rimeit voltak ennek a formás, kerekded kis költeménynek, a melyek tökéletes és szengzetes harmóniává csendültek össze.

Dódika azonkívül végtelenül kedves is tudott lenni. Egész nap kaczagott, dalolt, tréfán törte a szöszeke kis fejecskejét, amely állapotot a tanítója, aki egyuttal keresztmamája is volt: az elragadtatás hangján így fejezett ki:

— Dódika valóságos angyal!

Dódika papája ezzel ellenkezőleg, hasonló alkalmakkor így nyilatkozott:

— Ebbe a lányba az ördög bujt belé.

Nem tudom, hogy a kettő közül Klári néni fejte-e ki magát jobban, vagy a nyugalmazott ezredes-papa, annyit azonban tudok, hogy Dódikára egyik nyilatkozat sem tett valami nagyobb hatást. Sem meghatottságot, sem megsértődést nem árujt el.

Hanem Dódika csak ugy maguk közt volt ilyen, ha az iskolában várta a tanárt a felsőbb lányok között, meg otthon, ha senki sem volt náluk látogatóban. Idegenek előtt azonban, különösen, ha ezek az idegenek a bajszosok osztályába tartoznak és legkülönösebben, ha uniformisban jártak, Dódika egészen megváltozott.

Bár a futkározásoknál s ezer apró csínytevéseknél a rövid ruha előnyeit számtalanszor elismerte és méltányolta, idegenek előtt ropantul röstelte s a legkülönféltőbb ravaszságokat eszelte ki, hogy észre ne vétesse. Így, ha csak tehette, ugy ült le, hogy volt előtte valami, ami legalább is kérdésessé tette, hogy a ruhája hol végződik. Felső testét kiegyenesítette — ő ugyan jobb szerette volna, ha megnyujthatja — s arczára mélabús komolyságot erőltetett. Réveteg tekintetével azt szerette volna elhitetni:

— Ne bántsaotok! nekem már — történetem van!

Mert Dódika érezte, hogy ő hiába felsőbb

eszejárásának megfelelően kell rámutatni az előnyökre, melyekre az új keresztény vállalatok, intézetek révén szert tehet a földmives, kiscgazda, kisiparos, aki aztán maga is rájön, hogy csak a maga javán működik, amikor egy ilyen vállalatra bizza az érdekeit.

Mindennek a keresztülvitelére ki volna nálunk legalkalmasabb s legtehetősebb, ha nem a keresztény pap, aki gondviselője is egyuttal a híveinek?!

Ha az a korlátolt gondolkodású földmives, vagy csekélyebb műveltségű kisiparos a pupjától hallja, hogy ime, ebben bizhatok, itt nem csálnak meg, mint azt veled eddig tették! — bizony szent írásnak veszi a szót s azontul folyhatik a leg-ravaszabb manőver, nem fog ártani az ügynek egy szikrát se!

Az orsz. keresztény szövetkezeti központ ügyét bizonyára magáévá teszi minden keresztény katolikus polgár, mert hisz sehohsem helyezheti el bizalmát nyugodtabb lélekkel, mintha azzal *Zichy Aladár* gróf általánosan tisztelt személyét ajándékozza meg. Nem csak a keresztény katolikus érdekek buzgó harcosát, a nagy-lelkű főurat kell a nemes grófbán tekinteniünk, hanem egyuttal a szakembert is. *Zichy Aladár* gróf hosszabb idő óta vezetője, igazgatósági elnöke egy virágzó keresztény szövetkezetnek s így teljes szakavatottsága is méltóvá teszi őt az általános bizalomra.

A szövetkezeti központ a már meglevő keresztény szövetkezetek virágzásáról, jövőjéről van hivatva gondoskodni s megérdemli mindnyájunk lelkesedését, buzgalmit és figyelmét.

leány, az igazi leányok sorában ő még nem számíthat, mert nincs — története. Hogy mit értett ő történet alatt, azt kissé bajos volna meghatározni, de az ő leendő történetéhez mindenesetre jobban hasonlított a *Marlitt* regények bármelyike, mint akár az ó-kor akár az új-kor története.

Igy ült ő mondom, társaságban s ha valaki szolt hozzá, azokat a gyerekes cseresnyepiros ajkait rendszeren lebiggyesztette s meg lehetős kurtán, több gúnyval, mint bölcseséggel feleltetett. Ez a gúny nálá tulajdonképen előzetes védekezés volt mások gúnyja ellen. Támadás mielőtt más támadhatott volna. Mert *Dódika* szentül megvolt győződve, hogy az a többi kétezer és néhány száz millió ember, aki rajta kívül írtapossa ezt a gömbölyű sárgóröngyöt, mind csak azért van, hogy őt bosszantsa, gúnyolja, üldözze.

De hát mivel lehet egy tizenötéstudós felsőbb leányt üldözni? Mindennel! Legelőször is és legfőképen — babával. Egy felsőbb leánynak, aki már a pas de quatre-t táncolja s angol leockere jár, nem illik babával játszani. *Dódika* tudta ezt és — őh asszonyi gyöngeség! — mégis megselekedte! Titkon, lopva, de mégis megtette. Volt egy nagy hajas babája, ami babának igen nagy volt s ő nála mégis jóval kisebb. Ezért szerette a vele való játszást *Dódika* olyan nagyon, mert akkor mindig nagyobbnak érezte magát s nagysága tudata büszkévé tette. És ez a kaján, irigy világ vala-

— A politikai helyzetben nem történt semmi változás. Polyk a technikai obstrukció, névszerinti szavazásokkal telik az idő. —

A folyosón azallat szállingóznak pártvezérek-től-pártvezérekhez a béke szende angyalai, de még eddig semmi pozitív eredmény nincs. Egy bizonyos: az ellenzék első sorban *Bánffy* fejét követeli, a szabadelvű párt a házszabályok revízióját. Hogy ezt a két ellentétet hogyan fogják kiegyenlíteni, az még kétséges. Ellenzéki körökben nagy örömmel terjesztették azt a hirt, hogy ő Felsége kijelentette, hogy ez a helyzet tarthatatlan. — Hogy mi igaz ebből, mi nem, azt természetesen ellenőrizni nem lehet, annyi azonban tény, hogy az ellenzék körömszakadtáig küzd. s eme küzdelemnek csak egy ára lehet, szerintük *Bánffy*, a *Tiszaklikk* és az egész rendszer bukása.

— **Uj képviselők.** Besztercebányán *Schmidt József* kereskedelmi államtitkár egyhangulag országgyűlési képviselő lett. — *Karlócán* tegnap *Cseh Ervin* horvát miniszter egyhangulag a horvát tartománygyűlés tagja lett. Az új képviselő tiszteletére *Brankovics* patriarcha nagy lakomát adott.

— **Az egyetem fiatalága s az ex-lex állapot.** Népes értekezletet tartottak tegnap Budapesten a egyetemi hallgatók, a melyen megbeszéltek a mai törvénytől álló állapot ellen tervbe vett ifjusági nagygyűlés helyét és idejét. Az értekezleten elfogadták azt az indítványt, hogy tartsanak a budapesti összes főiskolák együtt gyűlést, melyen kimondanák, hogy az egyetemi ifjak, tekintettel a törvényen kívüli állapotra, *hadikötelezettségüknek nem fognak eleget tenni.* A gyűlés idejéül a hétfői vagy keddi nap délutánját és a gyűlés helyéül az egyetem udvarát jelölték ki. Ha a rektor nem adná át az egyetemet a gyűlés céljaira, akkor az az Egyetemi Körben tartatik meg. Az értekezlet ebben megállapodott és szűkebbkörű bizottságot küldött ki a gyűlés előkészítésére.

— **Minisztertanács** volt tegnap délután a budavári miniszterelnöki palotában, melyben

hogyan kifürkészte az ő féltékenyen rejtgetett titkát a s gunyolódók legveszedelmesebb fegyverév tette a babát.

Sőt ennek a babának köszönhetette *Dódika* az első történetét is. Ezért aztán meg is bocsátotta neki mindazt a sok gunyolódást, amit miatta el kellett tűrnie.

A *Dódika* története ott kezdődött, a hol az iskolába járó lányok története rendszeren kezdődni szokott: az utcán. Mikor a nevelő az iskolába, vagy onnan vissza, hazafelé kiseréte, *Dódikának* igen illedelmesen kellett ugyan magát viselnie, hanem azért mégis észrevette, hogy a tulsó oldalon abban az időtábján pontosan megjelenik egy kadét s me-rengő tekintettel olvassa el százszor is azoknak a boltoknak czimtabláit, a melyek a *Dódikák* által járt utcaoldalon vannak. Titkon kicserélt pillantásai csakhamar tisztázták ket-tőjük dolgát, a nevelő azonban elháríthatatlan akadálynak tünt föl mindkettőjük előtt

Ifju szerelmeseknek azonban még az influenza is segít. A nevelő megkapta ezt a csunya betegséget, s *Dódika* az iskolába egyedül mehetett. Előadás után azonban már a szobaleány ment érte. Szabadsága második napján történt, hogy a kadét az egyik utca-sarkon hirtelen elébe került s a földről tel-emelve valamit, fölig elpirulva, reszkető kezek-el e szavak kíséretében nyújtotta át neki:

— **Kisasszony** elvesztett valamit!
Dódika ijedten kap utána, de amint ke-

résztvettek a kormány összes tagjai. A tanácskozás a parlamenti helyzetről folyt, de eredményéről még a kormánypárti klubban sem tudnak semmit.

— **Egyezkedés.** Hír szerint a kormány nyolcz napra terminust kapott, hogy ez alatt az idő alatt kísérelje meg az egyezkedést az ellenzékkel. A kormány nevében a tárgyalások nagy intenzivitással fognak a következő napokban megindulni s állítólag *Fejérváry* lesz a *Bánffy*-kabinet parlamentéje. Ha a kompromisszum nem sikerül, akkor kormánypárti híresztelések szerint *Bánffy* a zsebében levő dekretummal *felosztatja az országgyűlést*, melynek utólagos összehívásának ideje a „kedélyek” izgalmanak hőmérsékldtétől, függ.

Rendkívüli közgyűlés a városnál.

Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatósága ma d. e. 10 órakor rendkívüli közgyűlést tartott.

A közgyűlésen *Fiáth Pál* b. főispán elnököl s ámbár a rendkívüli közgyűlésnek csak két tárgya volt, mégis a bizottsági tagok és a hallgatóság nagy számának jelenlétében folyt le.

A közgyűlés tárgya: a) a polgármester jelentése az esküdtbíróságokról szóló törvény életbe léptetése tárgyában, b) *Tóke Mihály* és táársainak kérvénye a csapatkórház részére meg-vett telek árának kiutalványozása tárgyában.

Az 1897. XXXIII. az esküdtbíróságokról szóló törvény czikk szükségessé teszi az esküdttek összeírását, miért is a polgármester előterjesztésében javaslatba hozza az esküdttek összeírására minden városrészből két-két tag választását. És pedig ajánja az esküdttek összeírására: a *belvárosban: Tóth István* főj-gyűzöt és dr. *Saára Gyula* bizottsági tagokat;

a *palotavárosban: Boross Sándor* és *Marschall Nándor* biz. tagokat;

a *tővárosban: Laufenauer Ferencz* és *Say István* biz. tagokat;

zého fogja, érzi, hogy levél. Zavara ekkor megmérkőzhetett volna nagyság tekintetében az *Kiffelortonynyal*. Mintha földhöz szögzeték volna, úgy állt ott egy helyben s két perc alatt eszébe jutott neki a papa, a nevelő, a *Klári néni*, az erény és a jó hírnév s elhatározta magát, hogy nem fogadja el. Igen ám! de a kadétnak már ekkor se hire, se hamva nem volt! Mit csináljon most? Körülnézett. Senki sem volt a közelben. Megnézte a borítékot. Egyetlen szóból állott a czimzés: *Magának!*

Magának! Ah, milyen édesen hangzik ez! S a legfiatalabb női *Herakles* elindult a válaszon. . . . *Dódika* feltörte a levelet s mohón elolvasta a katonás sorrendben egymás mellé állított betűket:

Kisasszony!

Négy nap mulva lejár a szabadságom. Addig azonban mindenáron kell önnel beszél-nem. Én érzem, hogy mi egymásnak vagyunk teremtve. Akar ön a feleségem lenni? Ne tagadja el érzelmeit, hiszen minden délután, míg én házuk előtt sétálok le és föl, ön ott áll az ablaknál és mosolyog. Ah! ez a mosoly! Ez adott engem vissza az életnek, melyet már meggyűlöltöm, megutáltam. Ha viszo-nozza hó érzelmeimet, holnap jöjjön ismét erre, ha pedig nem, kerüljön a másik oldalra.

Arthur.

Dódika, mikor elolvasta a levelet, még egyszer körülnézett. *Diadalmas* tekintetével a

a vizidőrosban: Almássy József és Flaskár biz. tagokat;

a felsődőros I. kerületben: Berregi és Almássy biz. tagokat;

a felsődőros II. kerületben: Antal Ferencz és Almássy János biz. tagokat.

A közgyűlés az előterjesztetteket összeíró bizottsági tagokul elfogadván, a főispán őket megválasztottaknak nyilváníttja.

A második tárgyat, Tóke Mihály és társainak kérvényét illetőleg a telek ára a közgyűlés által utólagosan kiutalványoztatik.

Más tárgy nem lévén, a főispán a jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri Herczeg Ignác bizottsági tagot s a gyűlést bezárja.

UJDONSÁGOK.

— **Háromkirályok ünnepe.** Holnap ünnepli az egyház a Háromkirályok napját, a napkeleti bölcsek emlékülünepét, kik a Krisztus születésekor feltűnt csillagtól vezetve, Bethlehembe mentek, a kisdéd Jézus imádsárára neki aranyat, tömjént és myrrhát vittek ajándékkul. Gáspár, Menyhért és Boldizsár volt a nevük. Az ünnepet vizkereszt ünneppnek is hívják, mivel az egyház az ünnep előestéjén vizet szokott szentelni. Holnap, az ünnep napján a 9 órai szent misét a székesegyházban dr. Steiner Fülöp megévés püspök fogja tartani, utána pedig K. Horváth István belvárosi plébános fog szentbeszédet tartani.

— **A pápa.** Azt az örömdetes hírt jelentik a pápa környezetéből, hogy a szent atya egészsége a lehető legjobb s hogy magas korához képest kitűnően érzi magát. A betegeskedéséről és ájulásairól legutóbb kolportált hírek tulzások. A pápa 89 éve daczára még mindig egész nap foglalatoskodik, ír, olvas és önállóan foglalkozik a katholicizmust érdeklő ügyekkel.

gunyolódók seregét látszott keresni, hogy arcukba vágassa ezt a levelet.

— Nos ugye, hogy lesz történetem?!

Hanem a levelet nem értette egészen. Azt könnyen megtudta magyarázni, hogy a kadét ur lángol érte, de az ablak-história nagyon homályos volt előtte. Hiszen ő sohaem szokott az ablaknál állni? Nem is mosolygott a kadétra az ablakon keresztül egyetlen egyszer sem, mert sejtelve sem volt, hogy az a házuk előtt kopatja a kövezetet. Ez a része a levélnek valóságos rejtély volt előtte, amit meg kellett fejtenie.

Egész éjjel azon törte a fejét, hogy másnap délután melyik oldalra menjen az iskolába. Álmából akárhányszor felriadt, mert a Klári néni szavát hallotta:

— Dódika! a jobb oldalon menj!

Erre aztán felébredt a sötétben ismét maga előtt látta a fehérképű kis kadétot, aki könyörgőn függeszti rá a kék szemét:

— Jöjjön a baloldalon!

Aztán meggyújtotta a gyertyát s lopva még egyszer elolvasta a levelet. „Akar ön a feleségem lenni? . . . Milyen férfiasan, milyen határozottan s mégis milyen tiszteletteljesen hangzik ez! „Ön ott áll az ablaknál és mosolyog! . . . Nem, ezt nem tűrheti! Föl kell világosítania ezt az elbizakodott kadétot, hogy ő sohaem állott az ablaknál. A felesége akar lenni igenis, de az ablakhoz nem áll kacérkodni. Női méltósága megköveteli, hogy ezt tudtára adja lovagiának.

Szeme oly jó, hogy este íróasztalán csak egy gyertya fényét veszi igénybe írshoz, olvasáshoz, ami fölött nem egyszer tréfálkozik káplánjaival és prelátusaival, akik sokkal fiatalabbak s még sem látnak már olyan jól, mint ő. Reggelent, az audenciák előtt vagy maga olvassa, vagy felolvastatja magának a fontosabb olasz és külföldi lapokat, azután diktál, táviratokat és leveleket fogalmaz, vagy javít, hogy minden kikerülő irat vagy nyilatkozat magán viseli a pápa egyéniségének bélyegét.

— **A király japáni rendjele.** Takahira Kogoro japáni követ külön kihallgatáson átadta a királynak a japáni Katalinróza-rendet. A rendjel aranyból való és gazdagon van drágakövel díszítve; az aranygyapjas-rend módjára a nyak körül viselik. A követtel együtt megjelent Szugimura első követségi titkár is, a ki mint tolmács szerepelt. A követ japáni nyelven mondott beszédében kiemelte, hogy Ferencz József király mily nagy szeretetnek örvend az egész világon és hogy a japáni császár szívének benső vágyát teljesítette, midőn a felséges uralkodónak ötven éves uralkodói jubileuma ünnepéből a Katalinróza-rendet felajánlotta. A király meleg szavakkal köszönte meg Muczuhiót japáni császárnak megemlékezését és azután még negyed óra hosszág beszélgetett Takahirával a kelet-ázsiai viszonyokról.

— **Királyunk német ezrede.** A Ferencz császár nevével viselő német testőrgránátos-ezred december 1-én ünnepli évfordulóját annak a napnak, a melyen Ferencz József király az ezred tulajdonosa lett. A király Steininger altábornaggyal képviselteti magát az ezred ünnepén.

— **Árpádházi ereklyék.** Szent István király régi székesfejvári bazilikájának helyén az 1848-iki ásatások alkalmával, a mikor a minap eltemetett III. Béla király és felesége földi

A mélyen átérzett női mel óság a döntő argumentum alyával hatott s Dódika másnap — baloldalon indult el az iskolába. Nem mondhatnám, hogy biztos és határozott léptekkel, de mégis a baloldalon. A nevezetes utca-sarkon egyszerre csak a kadéttal találja magát szemközt. Ugy áll, mint a czövek és szalutál keményen, szabályszerűen. Ha Dódika elkiáltja magát: Hapták! jobbra át! futó lépés! indulj! — fogadok, hogy elszaladt volna.

De Dódika nem mert kiáltani. Lesütötte a szemét s hallgatott. Egyszerre csak valami lágy, sutogó szó üti meg a fülét:

— Kisasszony! . . .

A szalutáló kadét elolvadt. A keze leeresztve, az arca mosolyog, a szeme ragyog. Dódika fölrezen. Visszasugja szemérmesen:

— Dódikának hívnak . . .

A kadét kurjantani szeretne, de visszafojtja a kiáltást egy még lágyabb sóhajtással:

— Dódika! Ah milyen szép név!

— Arthur is nagyon szép! — mondja most

már Dódika is mosolyogva s együtt elindulnak.

Az ifju ur kissé rekedt a nagy izgalomtól.

— Tehát akar a feleségem lenni!

Dódikának eszébe ju: az ablak.

— Egy föltétel alatt! Mit ért ön az alatt, hogy én az ablaknál mosolygok? Én nem szoktam az ablaknál mosolyogni. Én tisztességes nő vagyok.

Most már a megsértett női méltóság beszélt Dódikából. A kadét újra tülig pirult s zavartan hebegi:

maradványai előkerültek, még vagy 12 emberi esontvázt találtak. Ezek is bizonyosan Árpádházi királyok vagy hercegek földi maradványai. A nevezetes ereklyéket hosszu ideig Székesfejvárott őrizték, utóbb azonban Budapestre kerültek az egyetemi embertani múzeumba, a hol ma is teljes épségükben megvannak. Illetékes helyen azzal a tervvel foglalkoznak, hogy ezeket az Árpádházi emlékeket is a budavári Mátyás-templomban helyezték el, a hol megfelelő sírbolt is van a számukra s a hol ezeknek az ereklyéknek legméltóbb helyük volna.

— **A király az egri egyházmegyének.** Az egri érsek, dr. Samassa József székfoglalásának huszonötödik évfordulója ünnepére a főkáptalan s az egyházmegyei főpapság emlékermet vetett, melynek egy arany dispeldányát felajánlotta a királynak. A király elrendelte, hogy a főkáptalannak egy a díszemű felajánlásáért, mint azon tántoríthatatlan hűség- és hódolatért, mely ez alkalommal a főkáptalan és egyházmegyei papság részéről kifejezésre jutott, legmélyebb köszönetet nyilváníttassék.

— **Pásztorjáték az iskolában.** Karácsony és új év közötti estéket élvezettel töltötte el Pázmánd község lakossága. Az iskolás gyermekek — Balogh Sándor főtanító által rendezett — Jézus születése című 3 felvonásos pásztorjátékot adták elő az iskola tágas, nagy termében. — Az első játék karácsonyestéjén volt, melyre már először is oly sokan jelentek meg, hogy egymásután kétszer adatott elő. — Az első ünnep estéjén pedig már mintegy 600 ember tolongott az iskola udvarán, mindegyik igyekezett bejutni a terembe, pedig oda csak 180-200 férhetett be. A többi künrekedt türelemmel várta a másik üres termekben az első előadás végét, úgy, hogy ez estén egymásután háromszor adatott elő a darab. — Így ment ez naponta új évig, minden este télt házzal, hol egyszer, hol kétszer előadva. —

— **Bocsánat! De ugy láttam! De nem . . .** talán tévedek . . . igen tévedtem! Hiszen nagysád szöke, annak meg barna haja van. És nagysád talán nem is érne túl az ablak keresztfájáig, az pedig a kis függöny fölött kandikál ki!

— A függöny fölött? Barna? — kérdezte Dódika hirtelen s kacagni kezdett, mintha ezer kis esengettyű csilingelne. — Hahaha!

A kadét megsértődötten állt meg. Dódika végre abbanhagyta a uvetést.

— Tudja ki mosolygott magára az ablakból? — A hajás babám! A babámnak csinált mindennap fenster-promenádot!

S megint csak nevetett dévaj kacagással, szilajon, hogy a könyve is kicsordult belé.

A kadét gunyosan mosolygott.

— Hát ön még babával játszik? Bocsánat nem tudtam, hogy ilyen kis lány! (Őn nem méltó egy kadét szerelmére!

Szólt, szalutált és büszkén távozott.

Dódika pedig ott állott s zétt utána hosszasan, szomorúan. Most már nem nevetett.

— Már megint az a caul baba! — kiáltotta eikeseredve s kedve lett volna megsíratni az első történetét, amelynek ily hamar vége lett.

Mikor azonban hazament, nem bántotta a babáját, hanem a helyet* azt írta a naplójába:

— A kadétek ostobák!

Orült, a ki bejuthatott, még a zsidók is sorra látogatták. Eme pásztorjátéknak a fényes erkölcsi sikerén kívül némi anyagi haszna is volt, a mennyiben a játékosy célra kitett önkéntes krajezáros adományokból 20 forint. tiszta jövedelem fennmaradt, melyet a rendező a pázmándi templom javára fordított.

— **József főherczeg** a Fiumében fellépett kanyarójárvány miatt családjával Abbáziában volt kénytelen szállást bérelni, a hol mind ez ideig lakott is a főherczegi család. A fumei járvány nemrégiben megszűnt, minek következtében a főherczegi család már vissza is tért a fumei kastélyába.

— **Pálffy János szobra.** A király álta' a magyar nemzetnek adományozott tíz szobor közül az egyik **Pálffy János** grófot, a múlt századbéli híres lovas generálist fogja ábrázolni. A szobor készítésével a miniszterelnök Szárnovszky Ferencz szobrását, a Garay-szobor alkotóját, bizta meg, aki már javában mintázza Pálffyt egykoru képek és jelmezek felhasználásával. A szobrot annak idején az Andrássy-uti köröndben állítják föl.

— **Jótekonyság.** Gróf **Zichy Nándorné**, mint minden évben, ugy az idén is, jószívűségének igen szép tanujelét adta. **Duna-Adonyban**, az általa fenntartott róm. kath. kisdolovodában a kicsinyek számára igen szép karácsonyt állítottatott fel s minden egyes gyermeket szép ajándékkal jutalmazott meg. Azonkívül **Duna-Adony, Szabolts, Alsó- és Felső-Czikola** szegénysorsu tanulói közül 120-at különféle ajándékkal részesített, 80 gyermeket pedig jó meleg téli ruhával látott el. A ruhákat legnagyobb részben a grófnő nemeslelkű leánya **Livia grófkisasszony** sajátkezűleg készítette. Öszinte szeretet, tisztet és hála jutalmazza e jótekonyságot.

— **Közigazgatási bizottsági ülés** lesz. f. hó 10-én délelőtt 10 órakor a megyénél a másodemeleti kisteremben.

Jóváhagyás. A moorvidéki takarékpénztár által az intézet 25 éves fenállása emlékére, az intézet elnöke, **Vértessy György** nevére 10.000 korona tökével tett ö-ztündij alapítványt a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter jóváhagyta.

— **Főuri vadászatok.** A múlt héten tartották meg ki a vadbőségéről híres nagylángi uradalomban a hajtóvadászokat. Három napon át tartott a vadászat s ugyancsak pompás eredményvel végződött. Résztettek: gróf **Zichy János**, ifj. **Zichy János** és **Henrik**, gróf **Zichy Géza**, ifj. gróf **Zichy Géza**, gróf **Majláth György**, gróf **Zichy István**, báró **Zichy Rafael**, **Merán** és **Hunyady** grófok, báró **Vécsey**, gróf **Festetics Pál**, gróf **Zichy Frigyes**, dr. **Eisenbarth Károly** uradalmi ügyész és **Truka József** uradalmi felügyelő. A hajtó vadászatokon 1911 nyul, 115 fogoly és 2 róka került terítékre.

— **Szélvihar.** Tegnapelőtt este és tegnap egész nap folyamán óriási szélvihar sivitott keresztül a városon. Alig lehetett az utcákon járni, különösen két utca keresztezésénél majd le döntötte az embert lábáról a szél. A szél különben az egész országban dühöngött. A m. kir. központi metereologiai intézet jelentése szerint tegnapelőtt éjjel Magyarország felé jött depresszió következtében nagy esőzések állottak be, sok helyütt, mint nálunk is hosszú időn át tartó záporral. A nagy légnymástól keletkezett azután a viharos szél és északnyugati irányból jöve dult az egész országban. A jó oldala mégis csak meg volt. Kiszáritotta városunk utcáit s az azokon levő pocsoltyákat s így legalább nem kell megint bokáig érő sárban járkálni. A szél az éj folyamán lecsendesedett s a lehűtött levegő megfagyasztotta ismét a vizeket s az Otthon-kávéház sarkára ismét visszakerült az ellopott tábla és vigan hirdeti: A jégpálya nyitva van!

— **A palota külvárosi olvasó kör** f. hó 7-én este 6 órakor fogja tartani 25 éves fenállásának ünnepét. **Nagy Ignátz** elnök fogja méltatni a kör dicső múltját. Elnöki jelentések, választmányi tagok választása, egyéb indítványok után társas vacsora fog tartatni. — Ugyancsak a palota külvárosi olvasó kör február 2-án fogja tartani farsangi mulatságát, melyre a meghívók meghívók már szétküldtek.

— **A veszprémi politikai párbajok.** Az utolsó képviselő választásoknál heves összekocczanások történtek Veszprémben **Óváry Ferencz** országos képviselő és **Reinprecht Antal** városi bizottsági tag, valamint **Óváry Ferencz** és **Vadnay Béla** dr. között. A szóváltásokból párbajok lettek, a melyek miatt a felek f. hó 4-én állottak a budapesti büntető törvényszék előtt. Az affér indító okai felől nagyon érdekes s jellemző képet rajzolt meg **Reinprecht Antal** a tárgyaláson.

— **En, ugymond az öreg ur, a ki már közel van a hatvan esztendőkhöz, sokkal komolyabb ember vagyok, semhogy virtust lássak a párbajban s el is követtem mindent, hogy elkerüljem. De a körülmények rákényszerítettek. A választásban nem vettem részt, minden mozgalomtól távol állottam, nem agítottam, nem korteskedtem, szóval csendes állampolgár voltam s mentem a magam útján. És mégis állandó czéltáblája voltam egy lapnak, a mely nem szűnt meg sértegetni és gunyolni. Az az elv jutott, tájadalom Veszprémben is érvényre, hogy olyan férfiakat, kiknek politikai sulya lehet, tönkre kell tenni s ennek az elvnek voltam én egyik áldozata. Miután látták, hogy nem hederíték a czikkre, tizennégy esztendősi hiamat hurczolták meg, a kit gonosztevőnek állítottak oda. Ez a hitványság vérg sértett s mert a czikkirtő nem tartom olyan embernek, a kivel lovasias uton tárgyalni lehetne, sajtópírt indítottam ellene s az esküdtsek el is ítélte őt. Az fildőzés azonban ezzel nem szűnt meg. Óváry Ferencz ur a városi közgyűlésen interpellációt intézett a polgármesterhez s a veszprémi újságok ugy reprodukáltak ezt az interpellációt, mintha Óváry ur azt is mondotta volna, hogy én minden lében kanál vagyok. Vártam, hogy Óváry ur ezt helyre fogja igazítani, a mit annál könnyebben megcselekedhetett volna, mert az egyik lapot anyagi támogatásban részesítette. Két hétig hasztalan vártam a helyreigazításra s akkor irtam egy sértő cikket a melyre Óváry ur provokált. A többi vádlottak vallomása után a törvényszék Óváry Ferencz három heti, **Vadnay Bélát** és **Reinprecht Antalt** pedig két-heti államfogházra ítélte.**

— **Addig jár a korszó a kutra, mig el nem török.** addig lop a tolvaj, mig rajta nem csipik. Régi nóta ez már, de soh'sem megy ki a divatból. A napokban tartóztatott le a csendőrorjárat a nagy-perkúti faluvégen két ártalmas és gyanus egyént, **Berczeli Márton** és **Vári Jánost** és őket kimoztván, találtak náluk egy töltött forgópisztolyt 6 töltéssel, három tolvajkulcsot, 15 zsákot és 172 korona és 2 fillér pénzt. A csendőrök a pénz holszerzéséről akartak tudomást szerezni, miért is Zichy-Ujfalu felé tartottak, utközben azonban Vári János megszökött. A csendőrök átadták Berczelit egy másik őrsnek, aki aztán kinyomozták, hogy a nevezettek dr. **Singer Antal** dínyési uradalmából a csépléstől kezdve a mai napig zárt magtárból 200 métermássa búzát 3600 korona értékben elloptak, melyből legutóbb december 10 és 14-ike közt 386 korona értékű eladtak **Weisz** és **Tull** helybeli gabnakereskedőknek. A letartóztatott Berczelit átadták a helybeli kir. ügyészségnek, a hiányzó gaobna és a megszökött Vári nyomozása még folyamatban van.

— **A halottégetés ellen.** Ezt az utálatos s a keresztény katolikus egyház tanába ütköző szokást mindenképpen iparkodtak Magyarországra is becsempészni, de persze még eddig

eredménytelenül. A bécsi **Flamme** nevű halottégető társulat tette meg a legujabb kísérletet. Azzal a kéréssel fordult a pozsonyi közegtanácshoz, hogy Pozsonyban halottégető kemenczét állíthasson fel. A közegtanács közegészségügyi bizottsága a kérelem teljesítését javasolta, e a lakosságban mozgalom indult meg a kérés teljesítése ellen, minthogy a halottégetés ellenkezik a keresztény tanokkal.

— **Hochecker Johanna** a királynál. A bécsi pestis-veszedelem idejéből ismert ez a név. Az egyik ápolónőnek a neve ez, a ki valóban hőies magatartást tanusított volt a szörnyű vész napjaiban s azóta megillető tiszteletben részesül. Most a király is kihallgatáson fogadta, mikor is az ápolónő megköszönte az Erzsébet érmet, a melylyel a felséges ur kitüntette. A kihallgatás alkalmával a király így szólt az ápolónőhöz:

— Teljes elismerésemet tejezem ki ön-feláldozásáért.

Majd az iránt érdeklődött az uralkodó, hogy kit ápolt a veszedelmes napok alatt. Az ápolónő azt felelte, hogy a pestisben elhunyt **Barisch** szolgát ápolta halála órájáig. A király elismerőleg intett még egyszer a fejével, azután az egyszerű asszonyt kegyesen elbocsájtotta.

— **A drága Krivány.** A mikor a kormány Krivány János fejére ötezer forintot tűzött ki, azt hitte, hogy a **Krivány** nála sikkasztott horribilis pénz még meg van állva, s így megkerült. Krivány Jánost most krajezár nélkül, éhesen, rongyosan fogták el Bécsben, és most — mivel a díjat kitűző intézkedést nem vonták vissza — Krivány még ötezer forintunkba kerül. Valószínűleg azért, mert még eddig nem került elégsé.

— **Le az Istenne!** Honnan máshonnan kerülhetne ki e vérfogaszatón vakmerő jelszó, mint Páris város istentagadó közegtanácsából. Ott történt karácsony hetében, hogy **Convert** szabadgondolkodó városi képviselő a polgárság közgyűlésén interpellációt intézett a polgármesterhez, hogy meddig tűri el a szabadgondolkodás hírében álló városi hatóság, hogy a községi iskolák tankönyveiben „hol nyítan, hol lepleztesen Isten nevével találkozzanak.“ Fel is olvasott egy pár szemelvényt a tankönyvek közül. **Convert** ur, így például „visszaélésnek“ tekinti a következő szavakat egy ilyen tankönyvekben: „Ha veszedelmek környékeznek, önkénytelenül belopódzik szívünkbe a névtelen sejtelen, hogy van, sőt kell egy magasabb erőnek lenni, mely sorsunkat gondviselészerűen intézni.“ A szabadgondolkodó azt követeli, hogy az ilyen népbuításra irányzott kitételeket könyörtelenül hiartsák a tankönyvből. „A városi tanács már évtized előtt kimondotta, — így végezte a vakmerő Couvert szavait — hogy: le az Istenne! s ime, még gyáván eltűrjük a babonás hitnek terjedését, mintha az ember sorsát tsvilági gondviselés intézné.“ Páris város szegényére nem találkozott senki, ki a vakmerő ember istenkáromlását ott a várostanácsban megtorolta volna.

— **Halálos vivás.** Megrendítő szerencsétlenség történt tegnap délbén Sopronban. A 18. honvéd-gyalogezred tisztikara vívó tanfolyamot tart fenn a kaszárnnyában. Mikor a vívó óra már véget ért, **Murvy Dénes** honvédfőhadnagy és barátja, **Szabóky Andor** honvédfőhadnagy tovább gyakorolták magukat. Szabályszerűen, álarcczal vívtak, a mikor Szabóky kardjának hegye véletlenül a rostélyon keresztül Murvy szemét érte. Ez rögtön összeesett és elöntötte a vér. Nyomban orvosot szaladtak s ez konstátálta, hogy a szurás a szemüregben keresztül az agyvelőt is érintette, minek következtében Murvy Dénes féloldali szélhűdést kapott és két órai szenvedés után meghalt. A főhadnagy egy pillanatra sem nyerte vissza eszméletét. Nagyon rokonszenves, szép megjelenésű fiu volt, kit tisztársai épp ugy szerettek, mint a város intelligens közönsége s tragikus halála meg-

Sárbogárd indul V. v. 6.10 reg. V. v. 12. — délben	Székesfejérvár érkezik 7.55 reg. 1.47 d. u.	
Székesfejérvár indul V. v. 8.40 reg. V. v. 3.45 d. u.	Adony-Szabolcs érkezik 9.54 reg. 5.12 d. u.	Paks érkezik 2.33 d. u. 9.33 este
Paks indul V. v. 2. — reg. V. v. 1.29 d. u.	Adony-Szabolcs érkezik 5.13 reg. 5.28 este	Székesfejérvár érkezik 7.40 reg. 7.25 este
Székesfejérvár indul V. v. 9.30 reg. V. v. 2.10 d. u.	Bicske érkezik 12.31 d. u. 4.53 d. u.	
Bicske indul V. v. 5.35 reg. V. v. 6.30 este	Székesfejérvár érkezik 8.10 reg. 9.12 este.	

F O G A K

2 frttól, annélkül, hogy a gyökereket el kell távolítani.

Tartós plomba 1 frt 50 krtól.

Fogházás 50 kr.

Fogorvos Dr. RITSCHER,
Székesfehérvár, sas-utca 2. sz.
133. 20-3

ALAPITTATOTT
1858. évben.

TELEP
Palotai-utca 23.

PFINN JÓZSEF
„GONGORDIA“

TELEFON SZÁM 79.

Sürgöny cím:
Concordia, Székesfehérvár.

TEMETKEZÉSI VÁLLALAT, ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁRA

Székesfehérvárott, sas-, Jókai- és iskola-utca sarkán
a „Fekete Sas“ szálloda átellenében

SIRKOSZORUK.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetések elvállaltatnak.

Hullák szállítása a vidék bármely irányába eszközöltetnek. 70. —13

Vidéki megrendelések távirat útján is elintéztetnek!

Nagy Képes Világtörténet

Megjelenik tizenkét kötetben

fatemes, tehát soká meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül díszes felleb-
kötésben, borítással és
vaszontáblával

8 frt.

Minden négy loban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmiképp sem lesz.

Hetenként egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszes be-
kötési táblák szállítanak

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkénti 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárunknál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 fűtével

a) kötetenkénti utánvétellel bérmentve,
b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy alólíri kiadókhöz intézendők.

Tájékoztató képes prospektust
vagy
mutatványfüzetet
ingyen és bérmentve
küld a mű kiadóhivatala
Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Képes diszintu a művelt közönség számára.

ALDÁSSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

Közreműködésével szerkesztette

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szövegképpel, 500 művelékkel, 60 színes műlappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Terveiben, czéljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és más művelékekkel a Világtörténet egy olyan kicsinyített historiai muzeumot nyújtanak az előfizetőknek, a műveléteket maguk valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családai és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műremekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű hecsét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfinnyesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója barátja, tanácsadója, minden úri háznak ékessége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvénytársaság.

A részletes gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.

Nyomatott Számmer Imréné, Székesfehérvárott.